milleſimo centeſimoq̄nguageſimo t
tio inter filiorꝝ manus obdormiuit
in domino. Poſt obitū vero ipſius
multis gloriam ſuam manifeſtauit
Cuidā eni abbati in quodam mo/
naſterio apparuit et vt ſe ſequeret
ammonuit. Qui cū ſequeret dixit.
ei vir dei Ecce ad montē libani ve
nim⁹ et tu hic manere debes. Ego
autē illuc aſcendā Interrogat⁹ ab
eo ad quid vellꝫ aſcendere diſcere
inquit volo Miratus ille Quid in/
quit vis diſcere pater cui nullū ho
die credimus eſſe ſimilem? Et ille.
Nulla hic ſciētia. nulla veri cogni/
tio. ſurſum ſtientie plenitudo ſur/
ſum vera notitia. vera notitia veri/
tatis. Et in hoc v̄bo diſparuit Ille
aūt diē notauit et tūc virꝝ dei Ber
narduꝫ de corꝑe migraſſe inuenit.
Multa aūt alia ꝛ pene innumerabi
lia miracula per ſeruū dei de⁹ oꝑa
tus eſt qui quotidie mirabilis cla/
ret et glorioſus in ſecula bn̄dict⁹.

De ethimologizatione nominis ſancti Thimothei.

Thimotheus quaſi timoreꝫ te
nens Vel a timore et theos.
quod eſt deus quaſi timor dei

De ſancto Thimotheo

Thimoth⁹ ſub Nerone a p̄
fecto vrbis rome dum gra
uiter torqueret et calce viua ei⁹ pla
ge aſꝑgerent et ip̄e in his gratias
ageret. duo angeli ſibi aſtiterūt di
cētes Erige caput in celum et vide
Aſpiciensq̄ꝫ vidit celos apertos et
ih̄m coronā gēmataꝫ tenentem et
dicentem ſibi. Hanc de manu mea
accipies Quod quidā vir nomine
appollinaris videns baptiſari ſe fe
cit Qua ꝓpter p̄ſes iuſſit ābos i cō
feſſione dn̄i ꝑſeuerantes decollari
Circa annos domini. lvij.

De ethimologizatione nominis ſancti Simphoriani martiris

Simphorian⁹ a ſimphonia
dicit Fuit eni ſicut vas mu
ſicum emittens armoniam
virtutū In quo tanq̄ꝫ in vaſe tria
fuerunt. Nam ſicut dicit auerrois
ſonatiuū debet eſſe durū ad reſiſtē
dū. lene ad ꝯtinendū. latum ad im
plendū. Sic et ſimphorian⁹ tanq̄ꝫ
vas muſicū Durus eni fuit ꝑ auſte
ritatē. lenis alijs ꝑ manſuetudineꝫ
lat⁹ omib⁹ ꝑ caritatis amplitudinē

De ſancto Simphoriano martire

Simphorian⁹ in auguſtudu
nēſi vrbe ortus dū adhuc
adoleſcens eſſet. tanta mo
rū grauitate pollebat q̄ ſeniorum
vitā anticipare videret Cū igit pa
gani feſtū veneris celebrarēt et ſta
tuā ante Eradiū p̄fectū preferrent
Simphorian⁹ affuit et nolens eaꝫ
adorare diu cedit et carceri manci
pat. Et cuꝫ eductus de carcere ad
ſacrificium cogeret et multa ei do/
naria ꝓmitterent dixit Dn̄s noſter
vt nouit remunerare merita. ita eti
aꝫ nouit punire peccata Vitā q̄m
xp̄o ſoluturi ſum⁹ ex debito. ſolua/
mns ex voto Sera penitudo ē ſub
iudicis timuiſſe ꝯſpectum Munera
vr̄a fucata. melliſ ꝑmixta dulcedie

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

male crudelis mentib⁹ venena par turiunt Cupiditas vr̄a omnia ha bēdo nil poſſidet qꝛ dyabolicis ar tibus obligata. miſeri lucri detinet̄ ꝺpedib⁹. et gaudia vr̄a in ſimilitu dinē cū ceperint ſplendere frāgunt̄ Tunc iudex ira replet⁹ data ſentē tia. precepit vt Simphorian⁹ occi deret̄. qui cū ad locū duceret̄. mat̄ eius de muro exclamans ait Nate nate memēto eterne vite. ſurſum re ſpice et regnantē in celo intuere Ti bi vita nō tollit̄ ſ; in meli⁹ ꝯmutat̄ Mox igit̄ decollat⁹ eſt. et a xp̄ianis corpus eius ſublatū et honorifice eſt ſepultū Ad cui⁹ ſepulcꝝ tanta fi ebant miracula vt etiā a paganis in honore maximo haberet̄ Refert gregori⁹ turoñ. ꝙ de loco vbi ſan guis eius effuſus eſt. quidā xp̄ian⁹ tres lapillos ſāguine ei⁹ reſperſos ſuſtulit. et in capſa argentea tabu lis igneis circūſepta locauit. Quā cū in quodā caſtro locaſſet et totū caſtꝝ incendiū cōſumpſiſſet. de me dio ignis p̄dicta capſa ſana et inte gra eſt educta Paſſus aūt eſt circa annos dn̄i ducētos ſeptuaginta

De nomine

Bartholome⁹ interp̄tat̄ filius ſuſpendētis me vel fili⁹ ſuſpē dētis aquas Dicit̄ eni a bar qđ ē fili⁹ et tholos qđ eſt ſūmitas ꝛ mo ys qđ eſt aqua Inde bartholo meus id eſt filius ſuſpēdentis aq̄s id eſt dei qui mentes doctoꝝ ſurſū eleuat vt aquas doctrinaꝝ interi⁹ fundāt Per primū vero triplex no tat̄ ſuſpendiū quod ipſe habuit Fu it eniꝫ ſuſpenſus id eſt eleuatus ab amore mūdi vel ſuſpenſus id eſt in tent⁹ amori celeſti. vel ſuſpenſus id eſt totaliter innixus gracie et auxi lio dei. vt non a ſuis meritis ſed a dei adiutorio vita ſua dependeat. Per ſecundū notat̄ ꝓfunditas ſue ſapientie de cui⁹ ſapiētie ꝓfundita te dicit dyoniſi⁹ in de miſtica theo logia Diuin⁹ bartholome⁹ dicit ꝛ multā theologiā eſſe et minimā et euangeliū latū et magnū ꝛ rurſus conciſum Et vult oſtendē bartho lomeus ſc̄m intentionē Dyoniſij ꝙ vna intentōne poſſunt omnia affir mari de deo Alia ꝯſideratione ma gis ꝓprie negari et eleuat⁹ ab amo re mundi.

De ſancto bartholomeo apoſtolo

Bartholomeus apoſtolus veniens ad Indiam que ē in fine orbis. tēpluꝫ in quo erat ydolum noīe Aſtaroth intra uit et quaſi peregrin⁹ ibidem mane re cepit In hoc ydolo quidam de mon habitabat qui ſe languentes ꝛ ifirmos curaē dicebat ſed non ſa nādo ſubueniebat ſed a leſione ceſ ſando Sꝫ cū templuꝫ languentib⁹ plenū eſſet et nullum ab ydolo re ſponſum habere poſſꝫ ad aliam ci uitatem prexerunt vbi aliud ydo lum nomine Berith colebatur Et interrogantibus cur ſibi aſtaroth reſpōſum nō daret Rn̄dit Berith deus veſter cathenis igneis ꝯſtric tus ē nec aſpiraē nec loq̄ audet ex hoꝛo illa qua apoſtol⁹ dei bartho me⁹ ingreſſus eſt. dicūt illi Et quis

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf